

JÕULUJÄRGSED JUTUD

Okupatsioonigaegse ateismiga Jumalast peaaegu võõrutatud väikerahval on üpris keeruline suhtestuda sellise enesestmõistetava kultuurinähtusega nagu Jõulud, kuigi see peaks olema iga südameharidusega inimese väärtussüsteemi loomulik koostisosa. Jõulud eeldavad tegelikult hoopiski teist sõnaühendit, need on **Jõulupühad**. Siit saame juba muud mõtlemisainet – kas meil on Jõulude juures midagi **püha**? Või koguni, **kas meil üldse on enam midagi püha!**?

Vaadates näiteks enne Jõule ülikoolilinnas Tartus tänavatele ilmunud lausreklaami – **Võidab see kel on sures rohkem asju!** – sundis see vähemalt südames roheline mõttelaadiga inimesi protesteerima lausrumalate “nännipühade” vastu.

Või mida näiteks arvata vallavanema vastusest meie lehe järelepärimise peale, et kuidas on siis Lembit Künnapase ees vabandamisega. Tema ei saavat aru, **miks** ta vabandama peaks!?

Demokraatlikes riikides on üldreeglina nii, et kodaniku õigusi rikkunud ametnik peab tolle õigused taastama ja nende rikkumiste eest vastutama: **ta hüvitab selle kas rahaga või kaotab töökoha**. Kui ta ise toime ei tule, siis paneb selle kohustuse talle KOHUS. Ning nüüd ehk juba taipate, miks meie vallavanema jaoks **kodanikuõigused pole pühad**? Või on seda ainult silmakirjalikult sõnades. Vastus on küllaltki lihtne – kommunistlikust eilsest pärinev kohtuvõim ei kohusta teda mitte millekski!

Meie ajaleht on toiminud nüüd juba terve aastaringi. Oleme püüdnud juhtida vallarahva tähelepanu siin tegelikult eksisteerivatele keskkonnaprobleemidele – olgu nendeks siis prügi Häädemeeste aleviku metsades, Arumetsa saviga seonduv või “salapärane” SA Litemaa. Samuti oleme pakkunud oma leheruumi kõikidele neile, kellede jaoks tsenseeritud vallaleht on osutunud murede avaldamiseks suletuks. Jah, me oleme sekkunud valla reaalsesse ellu ja rikkunud seetõttu vallavalitsuse poolt juba palju aastaid soositud **pea-mokk-maas-poliitikat**. Leiame, et sellest on vähe, kui rohelised muretsevad vaid looduse pärast. **Muretseda tuleb ka inimese pärast, kes on samuti ju looduse osa ning oma elu-oluga sageli rohkem hädas kui ümbritsevate loodushädadega**. Kordame, meil pole mitte mingit õigust vallakodanikest mööda vaadata ja rääkida vaid õilsaid jutte ilusa looduse tähtsusest.

Me tahame ka uuel aastal avalikustada korrumppeerunud vallavalitsuse valgustkartvaid tehinguid. Loodame seeläbi julgustada inimestel panna unustama hirmu vallavõimu ees. Usume, et lõpuks tekib ka valla volikogus tõeline opositsioon. Et sellele “ühele hüüdjale häälele” viimasel istungil lisandub kindlasti ka toetajaid.

“Roheline Häädemeeste” tänab kõiki, kes te meie lugudele olete kaasa mõtelnud. Ka teie kaastööd on teretulnud.

**UUTE LUGEMISTENI UUEL
ALGAVAL AASTAL!**

EER Häädemeeste rakk

VASTUSED ARUMETSA KÜLALE

“RH” septembrinumbris trükkisime Erko Ristmäe kirja Keskkonnaminis-teriumi keskkonnakorralduse ja -tehnoloogia osakonnale. Selles soovis ta saada konkreetseid vastuseid küsimustele, mis on seotud jätkuvate keskkonnaalaste rikkumistega ja tegematajätmistega Arumetsa külas maxit Estonia AS-i poolt.

Esialgne vastus saabus 02. 11. 2007, **lõplik seisukoht 17. 12. 2007**.

Alljärgnevalt avaldame meeldetuletuseks lühendatult probleemi, seejärel täismahus vastused.

1. Piirnevatele kinnistutele juurdepääsutee tõkestamine tee läbikaevamise ning sellele traktori rataste asetamisega.

Vastus: 26. septembriks oli läbikaevamise teel tõkestatud tee uuesti korda tehtud, kuid ette olid jäetud traktori kummid, mis kaevandamisloa omanike sõnul olid sinna paigutatud, et takistada kõrvalistel isikutel sõitu karjääri territooriumile. Nende ajutiseks eemaldamiseks peavad asjassepuutuvad isikud eelnevalt ettevõtjat teavitama tee kasutamise soovist, mille järel ettevõtja vabastab tee tõketest.

2. Tolmu lendumine naaberkinnistutele.

Vastus: Tolmu lendumise vältimiseks peab loa omanik savikarjääri ja betoonist

väljaveotee vahelist pinnasetee osa niisutama, ratastele jääv savi, mis pudeneb sõiduteele tuleb koristada, vajadusel käsitsi.

3. Karjääri ringpiirdekraavide sissevool Arumetsa oja.

Vastus: Karjääri territooriumi visuaalsel vaatlusel olid kraavides isestettimise tingimused piisavad. Kraavi kalded on arvatud maaparanduse väljatöötatud meetodikast lähtuvalt. Objekti kontrollides tõdeti, et väidetud savisogast vett Arumetsa oja ei voola. Lahendusena peab loa omanik tehase territooriumilt mööda tehasesse sissesõidutee äärt suunduvat kraavi paigaldama (sarnaselt Ärma oja suubuva kraaviga) geotekstiil-kergruusa filtri, et täiendavalt puhastada tehase territooriumilt välja juhivat vett, vältides nii keskkonnale tekkida võivat reostust.

4. Seoses ohtlike jäätmete põletamisega tehases satub õhku väävli- ja teisi keemilisi ühendeid. Arumetsa küla, Häädemeeste aleviku ja ümbruskonna elanikud olid ebameeldivast haisust häiritud (kirja kirjutamise päevani – “RH”) 25 päeval käesoleval aastal.

Vastuses kirjeldatakse probleemi hoopis omapäraselt.

Nõuate oma kirjas, et Keskkonnaministeerium peab esitama maxit Estonia AS-ile nõude keemilise püüdefiltri paigaldamiseks, et õhku ei paiskuks jäätmete põletamise tagajärjel ohtlikke aineid ning keskkonna kompleksloas ettevõttele antud 320-tunnise tehnoloogilise äkkheite õiguse tühistamist, kuna 2006.a. ei vajanud ettevõtte kogu äkkheite lubatud määra.

Ettevõtte esitas pideva õhuseire tulemused, mis olid igati normi piires. Sellest tulenevalt ei näe Keskkonnaministeerium vajadust nõuda ettevõttelt nimetatud filtri paigaldamist. Samuti ei ole äkkheite piirnormide mittetäitumine põhjuseks selle vähendamiseks.

Alla on kirjutanud **Rein Raudsepp**, osakonna juhataja.

Kui kolme esimese punkti lahendustega võib veel kuidagi rahul olla, siis neljanda puhul on tegemist lausa vassimisega.

Kui pidevat (!?) õhuseiret teostatakse neil päevadel, kui õhureostust ei ole, siis loomulikult on kõik korras! Kuid nimetatud 25 päeva alates 1. märtsist kuni kirja kirjutamiseni oma sandistava haisuga olid ju ometi olemas! Kuidas saab siis väita, et filtri paigaldamiseks pole vajadust!? Siinkohal tahaks ikkagi teada, **kuidas Keskkonnaministeerium andis loa maxit Estonia AS-i põletusahjudes tankeri “Probo Koala” ülimürgiste (!) pilsivete põletamiseks? Kui suurtele kogustele anti luba ja milliseks ajavahemikuks? Kes sellele alla kirjutas ja miks?**

**“ROHELINE HÄÄDEMEESTE”
SOOVIB OMA JÄRGMISES NUMBRIS
NEILE KÜSIMUSTELE SELGET VASTUST.**

Jürg lk. 4

Ei saa me läbi Lätita... II

Püüamegi siis teha põgus ekskursioon Läti lähiminevikust tänapäeva, et teadvustada sealse korrupsiooni olemust. Muidugi mõista pole mõtet jätta vaatlusest kõrvale ka Eesti olusid, sest paraku on siin kõik omavahel ikkagi seotud.

Kõigepealt tsiteerime teadeteagentuuri BNS-i sõnumit 18. detsembrist 1996.

“Euroopa Komisjoni jaoks ettekannet koostanud Euroopa Liidu eksperdid avastasid Lätis korrupsiooni kõigil võimutasanditel.

Dokumendis nenditakse, et kuritegevus on Lätis samal tasemel mis Venemaalgi, ei esine vaid väga äärmuslikke vägivallaakte. Ekspertide hinnangul kontrollib organiseeritud kuritegevus vähemalt poolt Läti majandusest. Ühel või teisel viisil osaleb allilm peaaegu igas seaduslikus või ebaseaduslikus kommertstegevuses. 1993. aastal kontrollis allilm kolmandikku Läti majanduse käibest.

Suurema osa kuritegudest panevad Lätis toime venelased, kes elavad kas Lätis või Venemaal. Nii või teisiti on peaaegu kogu organiseeritud kuritegevus seotud Venemaaga.

Umbes pool kuritegelikul teel saadud tuludest läheb riigiametnikele altkäemaksudeks, eriti tollis ja politseis. Altkäemaksud on levinud kõikjale, alustades valitsuse heakskiitu eeldatavatest äriolepingutest ja lõpetades kaupade liikumisega.

Ehkki seadus ei luba ministritel ja seimisaadikutel ettevõtteid juhtida, on paljud neist suuraktsionärid, osalevad kaupade impordis ja ekspordis.”

On igati iseloomulik, et sellele teatele ei järgnenud mitte mingeid järeldusi ega kommentaare nii Läti kui ka Eesti “vabas ajakirjanduses”...

Et ka Eesti oli igati “küps” kõrgetasemeliseks korrupsiooniks, näitab kenasti sama (1996) aasta 3. augusti “Postimehe” juhtkiri:

“President Lennart Merel oli õigus, kui ta mullu siseminister Edgar Savisaart kukutades rääkis eetika kriisist. Mere maaostuga Rohuneeme poolsaarel on see kriis jõudnud ka presidendi eneseni.

Seaduse järgi on korrupsioon (korruptiivne tegu), kui ametiisik (vabariigi president) saab oma ametiseisundist tulenevat autoriteeti ära kasutades (kutsudes vallavanema Kadrioru maa ostu-müügi asju ajama) korruptiivset tulu (6,9 ha maa omanikuks palju kordi turuhinnast odavamalt).

Kui siiski selgub, et korrumpeerunud pole Meri, võib seda olla kalli maatiiki naeruväärse hinna (poole miljoni krooni) eest maha müünud Viimsi vallavanem. Sel juhul on korrupsioon omavalitsusüksusele kahju tekitamine eraõiguslikule isikule põhjendamatute soodustuste tegemisega.

Korruptiivse teo eest võib karistada teataval ametikohal töötamise õiguse äravõtmisega. Kuigi presidendivalimisteni jäänud nädalate jooksul ei jõutaks Merd niikuinii kriminaalvastutusele võtta, on Riigikogul teda nüüd sootuks lihtsam presidendi ametikohata jätta. /---/

Kahju, et Meri võib lahkuda korrupsioonikahtlusega. Hullem veel, kui ta sellega ametisse jääb. Siis on ikkagi õigus Savisaarel, et Eestis puudub poliitiline tahe korrupsiooni juurida.”

Nagu kõik veel hästi mäletavad, juhtuski see hullem variant – Meri valiti vaikides korrumpeerunud poliitikute poolt presidendiks edasi. Ja veel – juba viie aasta pärast alustas Meri selle süllekkunud poolsaare detailplaneeringu alusel ehituskruuntide äritsemisega koos korruptiivse isikliku majaehitusega (vt. Aivar Osaga seotud kriminaaltoimikuid Tallinna ringkonnakohtus 2000. aastal!). **Ning eeloleval aastal tahavad Meri selja taga seisnud tegelased “rahva soovidele vastu tulles” (!?) avada Lennart Meri-nimelise Tallinna Lennujaama!...**

Ja samal 1996. aastal toimusid ka kodukandis (Pärnus) sündmused, mida pealkirjastati “Pärnu Postimehes” (09. 01. 97) – **“Imed Pärnu piimatoodete kombinaadis ei lõpe.”** Juhtpositsioonile kerkinud “ärimehed” eesotsas mõni aasta tagasi Lääne-Eesti Panka juhtinud Aare Sosaarega olid alustanud raha pumpamist – oma taskutesse. Ainuüksi ekspankur oli saanud esialgse hinnangu kohaselt juba üle miljoni krooni! (Keskmise kuupalk oli Eestis samal ajal 3000 kr.).

Kuid ei tasu unustada ka kirkaid tegelasi eelnenud aastatest. Näiteks 1994. aastal kadus Eestist salapäraselt Sotsiaalpanka tühjaks-lüpsnud omaaegne moekuninganna ja skandaalne ärinaine Evelin Meiusi, kellest Eesti Tõsielufilm alustas koguni dokumentaalfilmi “Otsitakse” tegemist (“Postimees” 06. 06. 2000)! See pidi tulema 52 minuti pikkusega, autoriks Urmas E. Liiv. Kes selle vastu huvi tunnevad, võiksid pöörduda filmi autori poole.

Või siis 1992. aasta lõpul n.-ö otste vettepeitmiseks põhjalastud (särava rahapesulaeva!) Tartu Kommerts pangaga seotud “diilerid”, kellede nägusid võib vabalt tuvastada laevakapteni Rein Kaarepere ajakirjanduses

avaldatud matusepiltidelt (1998)... Kuid ei maksa siinkohal unustada, et selle (**üleliidulise kuulsusega!**) laevukese trümmidest päästetud materjalidest ehitati üles Hansapanga lodi, mis nagu nõiaväel on kosunud Baltikumi panganduse lipulaevaks!

Tolleaegset Eesti taustsüsteemi iseloomustab hästi näiteks Tallinna politseiprefekti Helmut Paabo (õigustav) kommentaar 20. märtsi (1998) “Sõnumilehes” Eesti politseiniku Raido Taali tabamisel kahe kilo kokaiiniga Soomes, Vantaa lennuväljal: *“Ükski loogiliselt mõtlev inimene politseisse tööle ei tule.”* Tähelepanuväärsel kombel kinnitas ta ka ise seda ütlust praktikas, jäädes 2005. aasta märtsis politsei Põhja prefektuuri majanduskuritegude talituse komissarina (koos alluvate vaneminspektori ja inspektoriga) töö ajal töökohal káarakapanemisega vahele...

Mis puutub veel 1998. aastasse, siis nutust olukorda Eesti õiguskorras tõendas ka fakt, et sel aastal avastas politsei 12 932 kuritegu ehk vaid 28,3 % kõigist teadaolevatest kuritegudest. Kõige rohkem (70,1%) suutis neid avastada Hiiumaa politsei, kõige vähem –13,2 % – Tallinna politsei...

Eesti kommertsbankade muinasjutulised kasumimarginaalid äratasid samal aastal ahnete Rootsi pankurite tähelepanu. Oli selge, et selliseid tulemusi ei saanud saavutada ilma Vene maffia rahapesuta, kuid see häiris neid vähe. Raha ju ei haise! Ja Swedbank ning SEB läksid läbi Eesti Baltikumisse rünnakule, alistades kõigepealt Hansapanga ja Ühispanga.

Aga me pidime ju rääkima Lätist.

Alljärgnevalt tsiteerime üht mõjukamat tänase Läti oligarhi, 1995. aastal ametisseastunud valitsuse peaministrit Andris Šķēlet. Uurime tema uusaasta tervituskõne, mille ta pidas 1996. aasta viimastel minutitel.

“Ma näen vaimusilmas kõiki, kes praegu istuvad televiisori-ekraanide ees ja mõtlevad – noh, Šķēle, mida nüüd ütled? Aasta on läinud, eriti paremini me ei ela, mida sa meile ütled? /---/

Aasta on ümber, ja tagasi vaadates võib öelda, et meie valitsuse koalitsioon sarnaneb vett täis paadiga. Selles istujad on kõhuni külmas vees, kuid välja hüpata ei kavatse keegi.

See on ka arusaadav. Kallas on veel kaugel selleks, et riskida hüpata vette ja ujuda ükski, toetudes ainult oma jõule. Nii kõik istuvadki. Mossis, rahulolematud ja siiski taluvad üksteist, hambad risti, sest valimised on ju veel kaugel. /---/

Meie riigis toimunud protsesside tulemuste põhjal võiks järeldada, et siit on üle käinud sõda või veel midagi halvemat. /---/

Ma näen ees ainult rasket, kauakestvat tööd ja pidevaid tülisid igasugu puupeade ja sulidega. Ja alles siis, kõige parema olude kokkulangemise juures söandan lubada, et aasta pärast hakkab natuke kergem.

Järgmine aasta näitab, kas see riik midagi suudab või mitte, kas riigivõimul on jõudu või see on vaid pehmeloomuliste memmepoegade ja ülevärvunud kommunistide varjupaik mugavaks pensioni ootamiseks.”

Kas ei pane eriti tema kõne lõpulaused meidki mõtlema, ka täna – kümme aastat hiljem!?

Et midagi oli Lätis teoksil, võis aimu saada BNS-i poolt edastatud teatest (“Postimees” 12. 12. 2000):

Juba kaheksa aastat on Lätis tegutsenud end “vennaskonnaks” nimetav grupp, kuhu kuuluvad mitmed mõjukad poliitilised erinevatest parteidest, pankurid ja tippametnikud, väitis telekanal LNT saates “Nädal”.

Selle salajase eliidi nimekirja eesotsas seisis ka Šķēle.

Vene maffia (ametlikult: **Venemaa taustaga kliendid!**) rahapesu muutus Läti pankades 2005. aastaks juba nii näotuks, et lõunanaaber sattus Ameerika Ühendriikide surve alla. Peaminister Aigars Kalvītis oli sunnitud tõdema: *“USA sanktsioonid võivad negatiivselt mõjutada Läti panku.”*

USA heitis Lätile ette ulatuslikke dollaritehinguid, mis ei läinud kuidagi kokku riigi suuruse ja pankade ärimahtudega. Läti oli dollari-tehingute arvult **maailmas neljas** (!!!) riik ja kuritegelikul teel saadud tulude seadustamise kahtlusega tehingute (loe: rahapesu) maht ulatus hinnanguliselt sadadesse miljonitesse dollaritesse. Lisaks viitas rahapesule suur välismaalastele kuuluvate hoiuste osakaal, mis moodustasid mitmetes pankades isegi üle poole varade mahust.

BNS-i teatel (11. 02. 2005) polnud kriminaaluurimisi algatatud ega ühtegi panka karistatud.

Võib ainult imetleda Eesti finantsinspektsiooni osakonnajuhataja Margus Normaku silmakirjalikkust, kes sel puhul teatas – *“Seni pole kindlaid andmeid, mis viitaks, et Lätis on pangad otseselt millegi lubamatuga tegelenud”...*

MIS TOIMUB VANAVESKI KINNISTUGA IV?

Kronoloogilises järjestuses jõuame nüüd alles lepinguni OÜ Nelikkonnaga, mille sõlmimine toimus (nagu eelmises "RH" numbris) 29.12.1998.a. (loe ka üleelmist lugu "RH"-s). Kas selleks oligi kuu aega varem vaja OÜ Nelikkond äriregistrisse kanda?

15.03.2002.a. Pärnu Maakohtu Kinnistusameti kinnistamisotsusel esineb lõik, tsiteerin: OÜ Nelikkond (reg. kood 10106314, Häädemeeste vald, Orajõe küla) 28.07.1997 kinnistamisavalduse alusel sisse kantud 19.09.1997, 11.04.2001 ...!? Huvitav oleks teada, kes moodustas 1997.aastal Orajõe külas OÜ Nelikkonna, meie sinna küll ei ole kuulunud? Lisan siinjuures dokumendid (maksekviitungitel olevad kuupäevad väärivad sügavamast süüvimist), mis näitavad, kuhu läks 45 000.-kr., see on summa, mida Ranna kinnistu ostu-müügi lepingus mainitakse meile väljamakstud summana!?

OSTUEESÕIGUSEGA ERASTATAVA MAA MAKSUMUSE MÄÄRAMISE AKT

Käesolev akt on koostatud 13. veebr. 1998.a. Pärnu maavanema 13. sept. 1996.a. korraldusega nr. 435 määratud isik AVO Grupp OÜ.

Maaüksuse nimi: VANAVESKI

Pindala: 10,4 ha

Asukoht: Orajõe küla, Häädemeeste v., Pärnu mk.

Maa taotleja: Arvo Koitla

Sihtotstarve: maatulundusmaa

Käesoleva maaüksuse maksumus (maksustamishind) on määratud hajaasustusega alal Häädemeeste valla 1996.a. korralise hindamise andmete alusel.

KÕLVIK	PINDALA	MAKSUSTAMISHIND
Haritav maa maatükk I	–	–
maatükk II	0,4	680
Lood. rohum. maatükk I	0,2	140
maatükk II	4,6	3220
Muu maa maatükk I	–	–
Maatükk II	2,9	1450
Õued ja ehitised	1000 m ²	8000
	0,3 ha	540
KOKKU: 14 030 krooni		

Nelisteist tuhat kolmkümmend krooni. Kinnitatud 18. 02. 1998.a. Pärnu maavanema korraldusega nr. 257-m

MAA MAKSUMUSE MÄÄRAMISE AKT

Käesolev akt on koostatud 24. aug. 1998.a. Pärnu maavanema 13. sept. 1996.a. korraldusega nr. 435 määratud isik AVO Grupp OÜ.

Maaüksuse nimi: Ranna I

Pindala: 3,17 ha

Asukoht: Orajõe k.

Maa omanik: Arvo Koitla

Sihtotstarve: maatulundusmaa 100%

Käesoleva maaüksuse maksumus (maksustamishind) on määratud hajaasustusega alal Häädemeeste valla 1996.a. korralise hindamise andmete alusel.

KÕLVIK	PINDALA	MAKSUSTAMISHIND
Haritav maa	–	–
Lood. rohumaa	0,64	448
Metsamaa	1,54	44073
Muu maa	0,96	480
KOKKU: 45 001 krooni		

Metsamaa 1ha maksumus: 53336:1,9= 28072 kr/ha

Pole meie seda raha saanud ja pole meiega ka eelnevalt läbiräägitud ja meilt nõusolekut saadud, et keegi võiks meie maa eest riigile mingeid summasid maksta! Kõik selle afääri ajal vormistatud dokumendid näitavad ka maavanema teadlikku osavõttu. Pole lihtsalt võimalik, et üks kõrgel ametipostil olev isik kirjutab allkirju paberitele nende vastu vähimatki huvi tundmata!?

Nüüd, kui olen süvenenud septembris saadud (meile seni teadmata olnud) dokumentidesse, ei imesta ma enam sugugi maavalitsuse ametnike suhtumise üle Vanaveski detailplaneeringu käekäiku. Eks loodeti selleski majas kunagi ettevõtet õnnestumisse, kuid Vanaveski näidendisse hakati sisse tooma aina ahnemaid ärikaid, kellede käitumine turgutas meis kahtluseidukese kasvama. Oleks siis nende maksekviitungitel olevate summade eest ostetud maa jäänud valla munitsipaalmaaks (st. kogu rahva omandiks), aga see jagati kuueks omaette kinnistuks ja on Nelikkonna käest läinud juba teisele müügingile ja vaevalt, et Kalningi käimasoleva ehitise endale jätab!?

Ahnusel pole piire, meie „näitemängus“ tuleb see eriti ehedalt esile. Vallaametnikud on saanud lähiaastatega kõik oma maadesoovid täidetud ja rohkemgi veel, elage siis omas õnnes ja laske ka teistel elada. Ühes novembrikuu Äripäevas oli omavalitsuse tasandil detailplaneeringu

saamise võimalustest juttu ja sealt jäi meelde tõdemus – kui soovid omavalitsuse territooriumile detailplaneeringut saada, pead mingist osast omavalitsuse kasuks loobuma või raha maksma. Meie arvame, et 3,17 ha on küllalt suur osa, et saada pikaleveninud detailplaneering kehtestatud, liialt ahneks minek tekitab juba palju probleeme!

IV osa.

Näitemäng jätkub vallavanema isikliku sekkumisega Vanaveski jagamise, küllap oli tekkinud liiga ahvatlev olukord, et seda mõnel „tankistil“ lasta ära rikkuda ja küllap oli see jagamine juba ammu ära planeeritud. Selge on see, et vallavanemal oli Vanaveski kinnistu planeeritud ruttu ja odavalt meie käest omade valdusesse saada. Olen küllalt palju kuulnud vallaga seotud isikutelt Aava poolt väljaöeldud lauset: „Koitlatele poleks tohtinud Vanaveski mereäärset maad anda“. See lause paneb nii mõndagi paika.

1999.a kevadel oli Aava Urmas ise jälle platsis ja kauples süütl häälel Tartu arstile suvila ehitamiseks maad(!). Näitas võimalikku kohta, mõõtis ise veepiirist sammudega, kas maja jääb 100 m. kaitsevööndist välja ja seletas, et laseksime E.O. MAP-il teha veel ühe pisikese kinnistu, kuhu saaks maja peale ehitada! Ega me siis teadnud, et Aava meid petab, teadsime heausklikena siis ju veel, et tekitatud RANNA I kinnistu on riigimaa, st. munitsipaalmaa. Rääkis ju M. Kenk mingitest seadusemuudatustest, mis ei võimaldanud lihtsalt niisama jätta ühte osa talumaast omavalitsusele, tuli moodustada eraldi kinnistu. Siis me veel ei mõelnud võimalikele pettustele, täitsime ametnike palveid ja elasime kuuleka vallakodaniku igapäevast elu.

02.augustil 1999.a. sai E.O. MAP-iga sõlmitud järjekordne lepingtellimus Vanaveski II maatüki jagamiseks. Moodustus kitsas kahest kinnistust koosnev ala Vanaveski keskele. Saime uued plaanid, kus polnud enam Ranna I kinnistut peal. Kuna hüpoteegiga koormatud kinnisasjaga ei saa müügitahinguid sooritada tuli doktoril üle aasta oodata.

2001. aasta märtsi lõpus olime jälle notari juures, seekord arvestati ka minu kui abikaasaga (RANNA I ostu-müügitahingus minu allkiri puudub, ehkki peaks seal olema). Kutsutud oli ka maavanem, sest hüpoteek lõpetati. Doktor Timbergi pojaga sai sõlmitud maa ostu-müügi leping, kusjuures U. Aava palvel viimati moodustatud MERE-MATSI kinnistu oli saanud (lahke vallavanema loal) sihtotstarbeks – *elamumaa*. Sõpradele tehakse kiiresti vajalikud korrektiivid, nii anti ehitusluba piirkonda, kuhu detailplaneeringuta ehitada ei tohiks, aga sõbrad on meie vallas väljaspool seadust. Ka elekter organiseeriti (tutvusi kasutades) üle eravalduse omanikult luba küsimata, võimuorganeid ei häiri ka riigimaale rajatud piirdeaed. Nii tehakse, kui peetakse end kõikvõimsaks.

Lydia Koitla

Algus lk. 1 (Vastused Arumetsa külale)

Samuti juhime tähelepanu E. Ristmäe nõudmistele tehnilise äkkheite osas. Tsiteerime veel kord tema kirja.

Ei ole normaalne, et tehasele antakse ajaliselt nii suur voli töötamiseks ilma filtriteta ja reostamiseks keskkonda. Nõuan antud piirmäärade läbivaatamist ja uute kehtestamist.

Kõik peaks ju selge olema. Või kuidas?

Häädemeeste rohelised tahavad, et Keskkonnaministerium tagaks tõelise eesti rahva elukeskkonna kaitse, mitte ei tegeleks selle kaitse mängimisega.

Algus lk. 2 (Ei saa me läbi Lätita...II)

Ometi 25. mai "Postimees" edastas, et Läti rahapesuvastane teenistus teatas üle 9500 rahapesukahtlusest ja tehingute peatamisest kokku kolme miljoni lati eest. Teenistuse juht Viesturs Burkans poetas paljutähendava lause: **"Ei saa olla, et isik teenib 2500 latti kuus, aga talle kuulub enam kui 60 kinnistut üle kogu Läti."**

Ja 2005. aasta 20. mai "Postimees" edastab Läti ajakirjale "Pastaiga" toetudes teate sealsetest rikkamatest inimestest.

1. Valeri ja Tatjana Kargin – 132 milj. latti (2,96 miljardit Eesti krooni). 44 % Parexi panga aktsiatest.
2. Viktor Krassovitiski ja Zina Kondratjeva – 127 milj. latti, samuti 44 % Parexi panga aktsiatest.
3. Nikolai Karlsons – 57 milj. latti – kinnisvaraäri...

40 jõukama hulka kuulus ka Škēle.

2007. a. 28. augusti "Postimees" täpsustas, et Läti rikkurite edetabelis on enamasti vene pankurid. Kümne esimese hulka mahub vaid paar lätlast... Samuti mainiti, et esijõukuriks on tõusnud Viktor Krassovitiski, kelle varad on nüüd 4,6 miljardit krooni. **Krassovitiski alustas 1991. aastal Riia raudteejaamas valuutavahetus-punkti rahavahetajana.**

(Järgneb)

Tiit Merenäkk

LÕVI - PRITSU LOOD I

Anton Jürgenstein (1861 – 1933) oli tuntud oma aja ühiskonnategelane, publitsist ja kirjanduskriitik. Töötas aastatel 1883 – 84 Kablis Marksoni kodukooliõpetajana ja 1884 – 85 Orajõe vallakirjutajana. Aastatel 1906 – 29 "Postimehe" toimetuses, 1924 – 28 ka Eesti Kirjanduse Seltsi esimees. Järgnevalt hakkame avaldama värvikaid lugusid tema mälestusteraamatu (Mälestused I, 1926) Orajõe-aastate lehekülgedelt. Põhikangelaseks oli neis 115 aasta eest asetleidnud sündmustes legendaarne (isehakanud) Orajõe vallakohtunik Lõvi-Pritsu.

Mõnusat lugemist! (Omaaegne kirjaviis on jäetud muutmata).

Dreimanni küla all madalas rannameres oli väikene saar väga hea heinaga. Saar oli kahe päris koha omaniku piiri kohal ja vanakombe järeleolid peremehed kokku leppinud, et nad seda saart, mis umbes kolm koormat väga head heina andis, mida kõik loomad isuga söid, sest et rohi mere soolasest veest kastetud oli, kordamööda iga aasta niidavad. Nüüd oli aga läinud aastal suur torm just heinaaja eel rohu üle lainetanud, liiva ja meremuda nii täis uhtunud, et hein täitsa rikutud oli ja teda niita ei maksnud. Peremees, kelle kord niita oli, tahtis nüüd saart järgmisel aastal niita, sest et ta oma saagist täitsa ilma oli jäänud. Niitiski heina maha, kuid naaber võttis loogu, pani heinad saadu ja tunnistas nad omaks. Tema kord olla see aasta niita. Ei olla ju tema süü, et naaber läinud suvel tormi pärast saagist ilma jäi. Nii algas meeste vahel riid, mida Lõvi-Pritsu Dreimannist läbi tulles kuulnud oli ja ära kasutada mõttes. Tema arvas, et sündmata riid sellega lõpetada tuleb, et hein leppimata naabrite käest maha müüa ja selle eest külarahvale, kes pealt vaatab, hea liik teha. Muidugi ei ole kohtumehe oma suu sealjuures seinapragu, vaid maitseb kaasa.

Minu majaperemees [Markson], kelle hobusele heinad oleksid ära kulunud, aga tahtis enneolematut nalja näha saada ja müügi korral heinad ära osta. Ta rakendas hobuse ette, võttis Lõvi-Pritsu ja tema abilise Rensiku-Matsi peale ja sõidutas nad Dreimanni, kus oksjon ka tõesti toime pandi. Lõvi-Pritsu kogunud külarahva saarekesele kokku, võtnud tubli malga ja hakanud pakkuma: esimest, teist ja kolmat korda. Malk langes sao peale minu majahärra kasuks, kes kaks hobust veel juure palkas ja heinad mõne rubla eest koju tõi. Lõvi-Pritsu ja Rensiku-Mats aga läksid saadud rahaga Dreimanni kõrtsi ja tegid külarahvale ja enestele üks mugav äraolek.

JÄRELEMÕTLEMISEKS

Seonduvalt Arumetsa küla looga tutvustame alljärgnevat reklaamteksti Internetist:

Maxit Estonia AS on rahvusvahelise kontserni maxit Group AB kuuluv kergkruusa, kergkruusatoodete ja ehituslike kuivsegude tootmise, müügi ning turundusega tegelev ettevõtte.

Ettevõtte keskkonnaalaseks eesmärgiks on toota ja turustada ehitusmaterjale keskkonnasäästlikult ja efektiivselt, tagamaks ökoloogiliste väärtuste säilimise.

Ettevõtte kannab oma tegevuses sotsiaalset vastutust, töötervishoiu- ja ohutus-alases tegevuses püüeldakse avariide, vigastuste ja kutschaiguste nullriski poole, rõhudes ennetustegevusele.

Püstitatud põhieesmärkide saavutamiseks maxit Estonia AS:

- tegutseb vastavuses oma tegevusala reguleerivate seaduste, juhendite ja määrustega;
- täiustab jätkuvalt oma toodete ja teenuste kvaliteeti, et paremini tulla vastu klientide soovidele ja ootustele;
- järgib keskkonna ning töötervishoiu ja ohutuse parandamise põhimõtteid, hinnates regulaarselt oma tegevusega seonduvaid keskkonnamõjusid ja töökeskkonnariske, määratledes neist tulenevalt keskkonnaeesmärke ja ülesandeid;
- arendab keskkonda vähem koormavaid tooteid ja rakendab keskkonnasäästlikumaid tehnoloogiaid;
- motiveerib ja koolitab töötajaid tunnetama oma töö mõju keskkonnale, kvaliteedile ja tervisele ning tegutsema vastutustundlikult, kvaliteedi- ja keskkonnateadlikult ning ohutult, et tagada oma tegevuse turvalisus.

Oleme väga huvitatud tehase töötajate arvamustest nimetatud teksti suhtes. Eriti palume kommenteerida viimast kolme punkti. Tagame kõigile kirjutajatele täieliku anonüümsuse. Vastuseid ootama jäädes

Häädemeeste rohelised

ÕNNELIKKU ROHELIST UUT AASTAT!

"Roheline Häädemeeste"

Trükiarv: 1500

Trükikoda: Bookmill

e-mail: rohelineleht@gmail.com

Toimetaja k.t: Tiit Merenäkk

Ilmub kord kuus.

Meie ajaleht on loetav internetis:

<http://rohelineleht.googlepages.com>

